

**การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตบึงทูลสิงห์
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร
Administrators' Academic Affairs Administration in Sahawittayaketbanthoosingh
Group Under The Samutsakhon Primary Educational Service Area Office**

วีรณูช การะเวก

Weeranuch Karawek

นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานคร

Master's degree student Education Administration Faculty of Education, Bangkokthonburi University

e-mail: 635310022@bkkthon.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตบึงทูลสิงห์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร และ 2) เปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนตามการรับรู้ของครูในกลุ่มสหวิทยาเขตบึงทูลสิงห์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร โดยจำแนกตามประสบการณ์ทำงาน และระดับการศึกษา การวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบเชิงพรรณนา ประชากรประกอบด้วยครูผู้สอนโรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตบึงทูลสิงห์สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร 134 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างด้วยการเปิดตารางของ เครจซี่ และมอร์แกน ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 97 คน จากนั้นใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วย แบบสอบถามการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตบึงทูลสิงห์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร จำนวน 5 ด้าน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที

ผลการวิจัยพบว่า 1) การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตบึงทูลสิงห์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาครโดยภาพรวมและรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด และ 2) การเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนตามการรับรู้ของครูในกลุ่มสหวิทยาเขตบึงทูลสิงห์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร จำแนกตามประสบการณ์ทำงานและระดับการศึกษาโดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีระดับนัยสำคัญที่ระดับ .05

คำสำคัญ: การบริหารงานวิชาการ, ผู้บริหารโรงเรียน

ABSTRACT

The objectives of this research were: 1) to study administrators' academic affairs administration in Sahawittayaketbanthoosingh Group under the Samutsakhon Primary Educational Service Area Office; and 2) to compare administrators' academic affairs administration as perceived by teachers in Sahawittayaketbanthoosingh Group under the Samutsakhon Primary Educational Service Area Office classified by work experience and education level. Research methodology was descriptive research. The population included 134 teachers. Sample included 97 teachers which was randomized by simple random sampling technique. The instrument used for data collection was a 5-point rating scale

questionnaire. The statistics used for data analysis were frequency, percentage, arithmetic mean, Standard Deviation, and t-test.

Major findings: 1) the administrators' academic affairs administration in Sahawittayaketbunthoonsingh Group under the Samutsakhon Primary Educational Service Area Office, in the overall and all aspects, were at the highest level; and 2) the comparison of administrators' academic affairs administration as perceived by teachers in Sahawittayaketbanthoonsingh Group under the Samutsakhon Primary Educational Service Area Office, classified by work experience the overall and in all aspects were different with statistical significance at 0.05 level.

Keywords: Administrators, Academic Affairs Administration

บทนำ

การศึกษา ถือได้ว่ามีความสำคัญมากต่อการพัฒนาบุคลากรรวมไปถึงเป็นพื้นฐานในการพัฒนาส่วนอื่น ๆ ด้วย เพราะไม่ว่าจะทำการพัฒนาส่วนใดต้องเริ่มมาจากการพัฒนาคนเสียก่อน ดังนั้นการพัฒนาคนสามารถทำได้หลาย ๆ รูปแบบ สิ่งที่สำคัญที่สุดของการพัฒนาคนคือการให้การศึกษา ดังนั้นการพัฒนาประเทศต้องพัฒนาควบคู่ไปกับการพัฒนาคน โดยต้องคำนึงถึงการศึกษาเป็นสำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุคของเทคโนโลยีสารสนเทศที่ก้าวล้ำนำโลกไปมาก การศึกษาก็ต้องพัฒนาไปให้ทันกับโลก (อาภรณ์ รัตน์มณี, 2553)

ในสถานศึกษา ผู้บริหารโรงเรียนถือว่ามีความสำคัญและหน้าที่สำคัญที่สุดในการบริหารโรงเรียนให้เป็นที่ไปตามเป้าหมายที่โรงเรียนกำหนดไว้ และมีบทบาทเป็นผู้นำในการจัดการศึกษาให้เป็นที่ไปตามหลักสูตรเพราะผู้บริหารโรงเรียนคือผู้ที่ทำหน้าที่เป็นหัวหน้าของครู อาจารย์ และใช้ความรู้ความสามารถดำเนินงานของสถานศึกษาให้บรรลุผลสำเร็จ (ธีระ รุญเจริญ และคณะ, 2552: 244) ซึ่งในการจัดการศึกษาทุกระดับ

งานวิชาการถือได้ว่ามีความสำคัญอย่างยิ่งเพราะถือได้ว่างานวิชาการเป็นการบริหารงานหรือดำเนินงานทุกชนิดในสถานศึกษา เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิภาพ และประสิทธิผลสูงสุด โรงเรียนเป็นหน่วยปฏิบัติการที่มีหน้าที่และภาระกิจโดยตรงในการจัดการศึกษา มีหน้าที่ที่พัฒนานักเรียนให้มีความรู้ความสามารถ นำไปใช้ในการดำรงชีวิตได้อย่างมีคุณค่าและมีศักดิ์ศรี (ภาวดีดา ธาราศรีสุทธิ, 2550: 3) ส่วนงานด้านอื่น ๆ เป็นองค์ประกอบที่จะทำให้สถานศึกษาดำเนินไปด้วยความราบรื่นเท่านั้น

ผู้บริหารโรงเรียนควรจะเป็นผู้นำของครูในด้านวิชาการเป็นอันดับแรก เนื่องจากงานวิชาการเป็นการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้และการพัฒนาผู้เรียนประกอบด้วยงานต่างๆได้แก่ การพัฒนาหลักสูตร การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล การใช้สื่อเทคโนโลยีและแหล่งเรียนรู้ การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามจุดมุ่งหมายของการศึกษา (จิตติมา วรณศรี, 2557: 3) และทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ที่ดีและมีประสิทธิภาพ

จากความเป็นมาข้างต้นทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในกลุ่มสหวิทยาเขตบึงขจรสิงห์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร เพื่อนำผลจากการศึกษาค้นคว้ามาใช้เป็นแนวทางหนึ่งที่จะนำมาปรับปรุงพัฒนาหรือสนับสนุนการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ตลอดจนผู้มีหน้าที่รับผิดชอบหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาได้นำข้อมูลจากการวิจัยไปใช้ในการพัฒนาการศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตบึงบูรสิงห์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร

2. เพื่อเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน ในกลุ่มสหวิทยาเขตบึงบูรสิงห์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาครจากการประเมินของครูผู้สอน โดยจำแนกตามประสบการณ์การทำงาน และระดับการศึกษา

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านประชากร

ประชากร ได้แก่ ครูผู้สอนโรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตบึงบูรสิงห์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร จำนวน 10 โรงเรียน รวมจำนวนครูผู้สอน 134 คน ปีการศึกษา 2564

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูผู้สอนโรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตบึงบูรสิงห์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร จำนวน 10 โรงเรียน โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยเปิดตารางของเครจซี่ และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970 อ้างใน ธีรวิมลเอกะกุล, 2543) ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 97 คน จากนั้นใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling)

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในกลุ่มสหวิทยาเขตบึงบูรสิงห์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร ตามความในมาตรา 5 และมาตรา 39 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 2) มีขอบข่ายการบริหารงานวิชาการ 17 ด้าน ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษาเพียง 5 ขอบข่ายของงานวิชาการ เพราะเนื่องจากตรงกับบริบทของโรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตบึงบูรสิงห์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร ดังนี้ 1) การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา 2) การวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน 3) การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา 4) การนิเทศการศึกษา และ 5) การแนะแนว

3. ขอบเขตตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ สถานภาพของครูผู้สอนกลุ่มโรงเรียนในสหวิทยาเขตบึงบูรสิงห์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร ประกอบด้วย ประสบการณ์การทำงาน และระดับการศึกษา

ตัวแปรตาม ได้แก่ การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาตามขอบข่ายการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษากลุ่มโรงเรียนในสหวิทยาเขตบึงบูรสิงห์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาครตามการประเมินของครูผู้สอน 5 ด้าน ดังนี้ 1) การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา 2) การวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน 3) การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา 4) การนิเทศการศึกษา และ 5) การแนะแนว

4. เครื่องมือที่ใช้การวิจัย

4.1 ลักษณะเครื่องมือ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม แบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามลักษณะคำถามเป็นแบบสำรวจรายการ (Check-List) จำนวน 2 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มโรงเรียนในสหวิทยาเขตบึงบูรสิงห์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร ตามขอบข่ายที่เกี่ยวข้อง 5 ด้าน

คือ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการวัดผลการประเมินผลและการเทียบโอนผลการเรียน ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ด้านการนิเทศการศึกษา และด้านการแนะแนว ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยมีหลักเกณฑ์ในการให้ระดับคะแนน ดังนี้

ระดับ 5	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด
ระดับ 4	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
ระดับ 3	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
ระดับ 2	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
ระดับ 1	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด

4.2 *วิธีการสร้างเครื่องมือ* ศึกษาค้นคว้าตำรา วารสาร บทความ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการกลุ่มโรงเรียนในสหวิทยาเขตบึงขจรสิงห์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร เพื่อเป็นแนวทางในการสร้าง แบบสอบถาม ซึ่งได้ดำเนินการดังต่อไปนี้

- 1) ศึกษาวิธีการสร้าง แบบสอบถาม จากแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
- 2) ศึกษาความหมาย ทฤษฎี หลักการ แนวคิด องค์ประกอบ เพื่อนำมาจัดทำนิยามเชิงปฏิบัติการ (หรือนิยามศัพท์เฉพาะ) และนำนิยามเชิงปฏิบัติการมาเป็นแนวทางในการสร้างข้อคำถาม
- 3) นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นขอความเห็นจากอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อปรับปรุงแก้ไขให้มีความถูกต้องเหมาะสม ความครอบคลุมของเนื้อหา และการใช้ภาษาในแบบสอบถาม
- 4) นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วตามคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ
- 5) หาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Index of Item - Objective Congruence: IOC) ได้ค่า IOC ทุกข้ออยู่ระหว่าง 0.67-1.00
- 6) นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปการทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient) ของครอนบาช (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.90
- 7) เมื่อได้ค่าความเชื่อมั่นแล้วจึงทำชุดแบบสอบถามฉบับจริงเพื่อนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

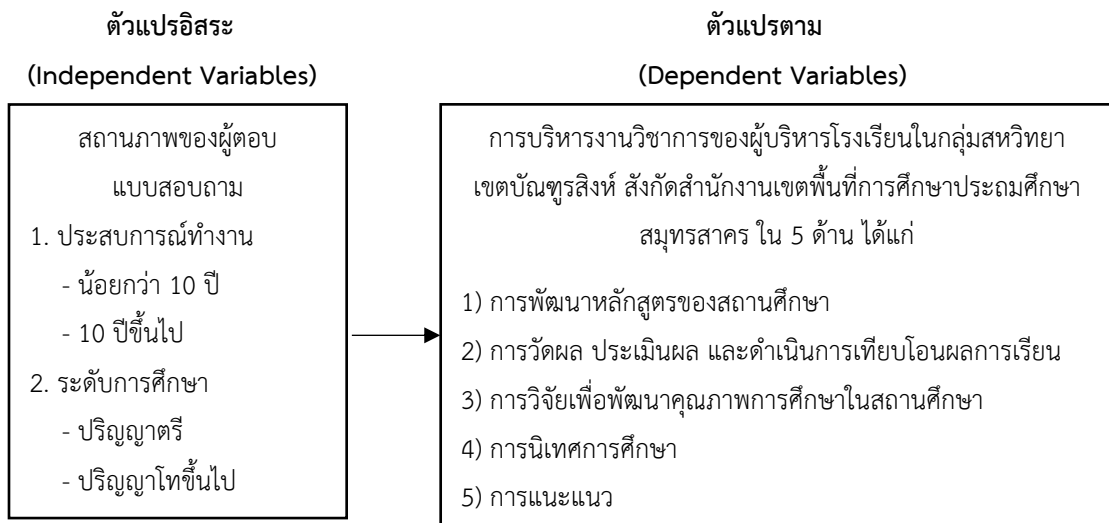
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ ได้แก่ 1) การหาความเที่ยงตรงของเนื้อหา (content validity) โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหา IOC 2) หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยหาค่าสัมประสิทธิ์และแอลฟา (α -coefficient) ของครอนบาช

5.2 สถิติพื้นฐาน ได้แก่ 1) ร้อยละ 2) ค่าเฉลี่ย และ 3) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

5.3 สถิติที่ใช้ตรวจสอบสมมติฐาน ใช้ค่าสถิติการทดสอบค่าที่แบบค่าเฉลี่ย 2 กลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน (t-test Independent)

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ผลการวิจัย

ผลการศึกษาด้านการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตบัณฑิตบุรีสิงห์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร สรุปผลได้ดังนี้

1. การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตบัณฑิตบุรีสิงห์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านสรุปได้ดังนี้

1.1 ด้านการพัฒนาหลักสูตร พบว่า การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตบัณฑิตบุรีสิงห์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร ด้านการพัฒนาหลักสูตรในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรกคือ ผู้บริหารโรงเรียนได้พัฒนาตนเองและครูผู้สอนให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร รองลงมาคือผู้บริหารโรงเรียนได้จัดให้มีหลักสูตรและเอกสารหลักสูตรสำหรับครู และผู้บริหารโรงเรียนแก้ไขปัญหที่เกิดจากการใช้หลักสูตรตามลำดับ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือผู้บริหารโรงเรียนจัดทำหลักสูตรที่มีความสอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษา

1.2 ด้านการวัดผลประเมินผล และการเทียบโอนผลการเรียน พบว่า การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตบัณฑิตบุรีสิงห์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร ด้านการวัดผลประเมินผล และการเทียบโอนผลการเรียน พบว่าในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียนของท่านวางแผนกำหนดระยะเวลาการวัดผล ประเมินผล และจัดทำปฏิทินปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับหลักสูตรและเวลาเรียนสำหรับข้ออื่นๆอยู่ในระดับมากที่สุดโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรกคือ ผู้บริหารโรงเรียนส่งเสริมสนับสนุนให้ครูมีการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและนำผลมาใช้ในการปรับปรุงการเรียนและการสอน รองลงมาคือ ผู้บริหารโรงเรียนมีการตรวจสอบคุณภาพการวัดผลประเมินผลให้ตรงตามตัวชี้วัดของแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ และผู้บริหารโรงเรียนกำกับติดตามมีการวัดและประเมินผลการเรียนให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ระเบียบกำหนดไว้ตามลำดับ

1.3 ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา พบว่า การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตบึงขจรสิงห์สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก คือผู้บริหารโรงเรียนสนับสนุนครู บุคลากรในโรงเรียนให้เข้าร่วมประชุม สัมมนา ฝึกอบรม ด้านการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อนำความรู้และทักษะมาพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือผู้บริหารโรงเรียนได้จัดให้มีการประชุมเชิงปฏิบัติการด้านการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อเปิดโอกาสให้ครูอภิปราย แลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอน พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด และผู้บริหารโรงเรียนส่งเสริมสนับสนุนครู ให้ทำวิจัยในชั้นเรียนและทำเป็นผลงานทางวิชาการ เพื่อเลื่อนระดับ หรือเลื่อนวิทยฐานะ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดตามลำดับ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือผู้บริหารโรงเรียนมีส่วนร่วมในการสะท้อนผลการดำเนินงานด้านการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อทบทวนแก้ไขหรือแสวงหายุทธวิธีใหม่มาปรับปรุงการปฏิบัติงานด้านการเรียนการสอน พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด

1.4 ด้านการนิเทศการศึกษา พบว่า การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตบึงขจรสิงห์สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร ด้านการนิเทศการศึกษาพบว่าในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก คือผู้บริหารโรงเรียนเยี่ยมชั้นเรียนเพื่อสังเกตการจัดการเรียนการสอน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือผู้บริหารโรงเรียนสร้างความเข้าใจร่วมกันระหว่างผู้บริหารโรงเรียน และคณะครู เพื่อการยอมรับในการนิเทศ พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด และผู้บริหารโรงเรียนมีการแต่งตั้งคณะกรรมการนิเทศภายในและผู้บริหารโรงเรียนของท่านกำกับติดตามการนิเทศอย่างเป็นระบบ พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุดตามลำดับ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือผู้บริหารโรงเรียนดำเนินการนิเทศตามแผนและโครงการที่กำหนดตามปฏิทินปฏิบัติงาน พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด

1.5 ด้านการแนะแนว พบว่า การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตบึงขจรสิงห์สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร ด้านการแนะแนว พบว่าในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรกคือผู้บริหารโรงเรียนมีการจัดบริการศึกษาต่อสถาบันการศึกษาต่าง ๆ และประกอบอาชีพแก่นักเรียน พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือผู้บริหารโรงเรียนมีการบริการจัดปายนิเทศและเอกสารแนะแนว ผู้บริหารโรงเรียนมีการจัดบริการติดตามผลนักเรียนชั้น ป.6 และ ม.3 และผู้บริหารโรงเรียนมีการจัดกิจกรรมแนะแนวที่ทำให้นักเรียนมีความรู้ และประสบการณ์ด้านการศึกษาต่อ อาชีพ และบุคลิกภาพ พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุดและข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือผู้บริหารโรงเรียนมีการจัดระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุดตามลำดับ

2. เปรียบเทียบการประเมินของครูต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตบึงขจรสิงห์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร จำแนกตามประสบการณ์ทำงานและระดับการศึกษา พบว่า

2.1 การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตบึงขจรสิงห์สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร จำแนกตามการประเมินของครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ทำงาน 10 ปีขึ้นไป และน้อยกว่า 10 ปี พบว่า โดยภาพรวมและรายด้านทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

2.2 การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตบึงขจรสิงห์สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร จำแนกตามการประเมินของครูผู้สอนที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไปและปริญญาตรีพบว่าโดยภาพรวมและรายด้านทุกด้าน แตกต่างกันอย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

อภิปรายผล

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการประเมินของครูต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตบึงขจรสิงห์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร มีประเด็นสำคัญ อภิปรายได้ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์การประเมินของครูต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตบึงขจรสิงห์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาครใน 5 ด้าน ตามการรับรู้ของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการผู้บริหารโรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตบึงขจรสิงห์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร โดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุด อาจเป็นเพราะผู้บริหารสถานศึกษานั้นเห็นถึงความสำคัญในเรื่องงานวิชาการ และมีความรู้ความเข้าใจในการบริหารงานวิชาการ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าการบริหารงานวิชาการที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือด้านการวัดผลประเมินผล และการเทียบโอนผลการเรียน รองลงมาได้แก่ด้านการแนะแนว และน้อยสุด คือ ด้านการพัฒนาหลักสูตร และการนิเทศการศึกษาตามลำดับ สอดคล้องกับ ถวิล ทิมมา (2558: 94) ได้ศึกษาบทบาทของผู้บริหารในการนิเทศภายในด้านวิชาการ กับขวัญของครูในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสิงห์บุรี ผลการวิจัย พบว่า บทบาทของผู้บริหารในการนิเทศภายในด้านวิชาการโดยรวมและในแต่ละงานอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับ วรเวทย์ แป้นนอก (2558: 111) ได้ศึกษาการใช้อำนาจและประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 6 ผลวิจัยพบว่า การใช้อำนาจและประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 6 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และอภิชาติ แก่นน้อย (2559: 78) ศึกษาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในศูนย์ G-BACS สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี เขต 2 พบว่า การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2. ผลการเปรียบเทียบการประเมินของครูต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตบึงขจรสิงห์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน มีภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีระดับนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอัฐพล พระวิฑูรย์ (2557) ได้ศึกษาการบริหารงานวิชาการของกลุ่มโรงเรียนมัธยมอำแม่จัน จังหวัดเชียงราย ผลวิจัยพบว่า ครูที่สอนในกลุ่มโรงเรียนมัธยมอำแม่จัน จังหวัดเชียงราย ที่มีประสบการณ์ด้านการสอนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของในกลุ่มโรงเรียนมัธยมอำแม่จัน จังหวัดเชียงราย โดยภาพรวมแตกต่างกัน

3. ผลการเปรียบเทียบการประเมินของครูต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตบึงขจรสิงห์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร จำแนกตามระดับการศึกษา มีภาพรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ .05 ซึ่งสอดคล้องกับวรเวทย์ แป้นนอก (2558: 111) ได้ศึกษาการใช้อำนาจและประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 6 ผลวิจัยพบว่า การใช้อำนาจและประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 6 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด การใช้อำนาจของผู้บริหารสถานศึกษา เมื่อจำแนกตามประสบการณ์การดำรงตำแหน่งพบว่าโดยภาพรวมไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1. ผู้บริหารควรมีการจัดทำหลักสูตรให้มีความมีความสอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษา
2. ผู้บริหารควรส่งเสริมสนับสนุนให้ครูมีการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและนำผลมาใช้ในการปรับปรุงการเรียนและการสอน

3. ผู้บริหารควรจัดให้มีการประชุมเชิงปฏิบัติการด้านการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อเปิดโอกาสให้ครูอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอน

4. ผู้บริหารควรมีการเยี่ยมชั้นเรียนเพื่อสังเกตการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอน

5. ผู้บริหารควรมีการจัดบริการศึกษาต่อสถาบันการศึกษาต่าง ๆ และการประกอบอาชีพแก่นักเรียน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาถึงการบริหารงานวิชาการสู่ความสำเร็จของโรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตบัณฑิตบุรีสิงห์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร

2. ควรมีการศึกษาถึงปัจจัยทั้งภายในและภายนอกที่ส่งผลกระทบต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตบัณฑิตบุรีสิงห์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ (2545). *ท้องถิ่นกับการพัฒนาหลักสูตร*. กรุงเทพฯ: คุรุสภาลาดพร้าว.
- จรูณี แก้วเอี่ยม. (2557). *เทคนิคการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา กลยุทธ์และแนวทางการปฏิบัติสำหรับผู้บริหารมืออาชีพ*. สงขลา: ชานเมืองการพิมพ์.
- จิตติมา วรรณศรี. (2557). *การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา*. พิษณุโลก: รัตนสุวรรณ การพิมพ์ 3.
- ชุมศักดิ์ อินทร์รักษ์. (2545). *การบริหารงานวิชาการ*. ปัตตานี: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.
- ปริญญาพร ขุนพรม. (2558). *การบริหารแบบมีส่วนร่วมที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 2*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏจอมบึง.
- ปิยนุช ทองพรม. (2550). *ปัญหาและแนวทางในการพัฒนาการบริหารงานวิชาการโรงเรียน ในเขตอำเภอหนองใหญ่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 1*. งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. ชลบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2543). *การบริหารวิชาการ*. กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.
- พจณี เทียมศักดิ์. (2543). *ปฏิสัมพันธ์ของการเรียนรู้ในชุมชนและโรงเรียน*. ปรียญานันท์การศึกษาดุสิตบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนาศึกษาศาสตร์. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ภาวิตา ธาราศรีสุทธิ. (2550). *การจัดและการบริหารงานวิชาการ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ. (2555). *การบริหารงานวิชาการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน*. (พิมพ์ครั้งที่ 7) ศูนย์หนังสือมหาวิทยาลัยทักษิณ. สงขลา: นำศิลป์โฆษณา.
- รุสนานี ลอเซ็ง. (2556). *ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ในโรงเรียนอำเภอบาเจาะ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นราธิวาส เขต 1*. การค้นคว้าอิสระครุศาสตรมหาบัณฑิต ยะลา: มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.
- อิลฮาม อาเก็ม. (2557). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ในจังหวัดสตูล*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สงขลา: มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.
- Liu, Ching-Jen. (1985). An Identification of principle instructional leadership behavior in effective high school. *Dissertation Abstracts International*. 46(4): 861-A
- Marmon, D.H. (2002). Core competencies of professional service providers in federally funded education programs. *Dissertation Abstracts International*. 63(12): 4172A

Marsh, C.J. (1997). *Key Concepts for Understanding Curriculum*. London: Falmer Press.

Stefano, M.D. (2008). *School effectiveness: The role of principle in a leading public secondary school in Santa Fe Province*. Retrieved from <http://digitalcommons.Librabies.columbia.edu/dissertations/AA13091243>

Taba, Hilda. (1962). *Curriculum development: theory and practice*. New York: Brace & World.

Williams. (1994). *Clinical Supervision Implementation Strategies and Behavioral Changes: An Ethnography of Elementary School Personal*. *Dissertation Abstracts International*. 54(7): 2425-A.